

შეტყობინება მეათე

რუთი ირჩევს თავისთვის მიზანს, იყენებს თავის უფლებას, ეძებს თავისთვის მოსვენებას, და ღებულობს ჯილდოს ღმერთის სახლმშენებლობისათვის

ადგილები წერილიდან: რუთი 1-4

- I. მსაჯულთა წიგნი არის წიგნი ისრაელის საცოდავი ისტორიის, ბნელი და ამაზრზენი ისტორიის, შესახებ; რუთის წიგნი, როგორც დამატება მსაჯულთა წიგნისა, – არის მოთხრობა ერთი წყვილის შესანიშნავი ისტორიის, ნათელი და კეთილსურნელოვანი ისტორიის; მთავარი გმირი ამ ისტორიისა, რუთი, ჰგავს შროშანს, რომელიც გაიზარდა ეკლოვან ბუჩქნარში, და ნათელ ვარსკვლავს, რომელიც ანათებს ბნელ ღამეში – რუთი 1-4.
- II. რუთის წიგნის 1-ლ თავში საუბარია იმაზე, რომ ელიმელექმა გადაუხვია გვერდზე, მიატოვა მოსვენება ღმერთის სახლმშენებლობაში (მუხ. 1-2), ნაყოში დაუბრუნდა მოსვენებას ღმერთის სახლმშენებლობაში (მუხ. 3-7, 19-22), ხოლო რუთმა აირჩია თავისი მიზანი (მუხ. 8-18):
 - ა. რუთის წიგნი არის წიგნი მოსვენებაზე; შაბათის მოსვენება არის ქრისტე, როგორც ჩვენი მოსვენება, რომლის წინასახეც არის ქანაანის კეთილი მიწა – რჯლ. 12:9; ებრ. 4:8-9:
 1. ღმერთმა მოისვენა მეშვიდე დღეს, რადგან მან მიაღწია იმას, რაც მას სურდა; ღმერთის გულის სურვილი არის ის, რომ მოიპოვოს ადამიანი დედამიწაზე, რომელიც გამოხატავდა მას მის სახებაში და წარმოადგენდა მას მისი ბატონობით – დაბ. 1:26-28; რომ. 8:28-29; 2 კორ. 3:18; რომ. 5:17, 21; გამოცხ. 5:9-10; 22:5.
 2. ძველ აღთქმაში კეთილი მიწა იყო მოსვენება, რადგან იქ შეიძლებოდა აშენებულყო ტაძარი; ტაძარი იყო საბოლოო დასრულება ისრაელის შვილების შესვლისა კეთილ მიწაზე; მას შემდეგ, რაც მიიღო ტაძარი, ღმერთს შეეძლო მოეპოვებინა თავისი გამოხატულება და თავისი წარმოდგენლობა თავისი სამეფოსათვის, მთავრობისა და მმართველობისათვის – 3 მეფ. 8:1-11.
 3. ქრისტე არის მოსვენება წმიდანებისათვის სამ ეტაპზე:
 - ა) ეკლესიის საუკუნეში ზეციური ქრისტე, ის, ვინც გამოხატავდა, წარმოადგენდა და აკმაყოფილებდა ღმერთს და ვინც ისვენებს თავისი სამუშაოსაგან და ზის ღმერთის ხელ მარჯვნივ ზეცაში, არის ჩვენთვის მოსვენება ჩვენს სულში; როგორც ჩვენი მოსვენება, ის არის ჩვენი სრულყოფილი მშვიდობა და სრული დაკმაყოფილება – მათე 11:28-29.
 - ბ) ასწლოვან სამეფოში, მას შემდეგ, რაც სატანა იქნება მოშორებული დედამიწიდან (გამოცხ. 20:1-3), ღმერთი იქნება გამოხატული, წარმოდგენილი და დაკმაყოფილებული ქრისტეთი და გამარჯვებული წმიდანებით; მაშინ ქრისტე სამეფოსთან ერთად

იქნება მოსვენება უმაღლეს დონეზე გამარჯვებული წმიდანებისათვის, რომლებიც იქნებიან თანა-მეფეები მასთან ერთად (მუხ. 4, 6) და გაინაწილებენ მის მოსვენებასა და დატკბებიან მისით.

- გ) ახალ ცასა და ახალ მიწაზე, მას შემდეგ, რაც ყველა მტერი, მათ შორის სიკვდილი, უკანასკნელი მტერი, დაემორჩილება მას (1 კორ. 15:24-27), ყველაფერზე გამარჯვებული ქრისტე მარადიულად იქნება მოსვენება უმაღლეს დონეზე ღმერთის ყველა გამოსყიდულისათვის.
- ბ. როდესაც ტოვებდა კეთილ მიწას, ებიძეეჟმა გადაუხვია გვერდით, მიატოვა სიმშვიდე ღმერთის სახლმშენებლობაში და ამის მეშვეობით მოკვება თავისი თავი ღმერთის სახლმშენებლობისაგან; მან გადაუხვია გვერდზე, დატოვა ბეთელი, მომავალი ქრისტეს დაბადების ადგილი (მიქა 5:2; ლუკა 2:4-7), იუდეაში, კეთილი მიწის საუკეთესო ადგილას (დაბ. 49:8-10; გამ. 3:8ბ; რჯლ. 8:7-10), და წავიდა მოაბში, კერპთაყვანისცემის ადგილას (მსაჯ. 10:6).
- გ. წმიდა მიწაზე დაბრუნებით, ნაყომი დაბრუნდა ღმერთის სახლმშენებლობის მოსვენებაში მოაბიდან, კერპთაყვანისცემის ქვეყნიდან, იუდეაში, ემანუელის მიწაზე (ესაია 8:8), რათა მისულიყო ბეთლემში, ქრისტეს დაბადების ადგილას (რუთი 1:19ა, 22ბ); ის დაბრუნდა რუთთან, თავის რძალთან ერთად, რომელიც მას მისცა ღმერთმა თავისი სახლმშენებლობის განსახორციელებლად ქრისტესთან დაკავშირებით (მუხ. 22ა).
- დ. რუთმა ამოირჩია თავისთვის მიზანი: მონაწილეობა ღმერთის რჩეულებთან ერთად ქრისტეთი ტკობაში, და ის გახდა ქრისტეს მნიშვნელოვანი წინაპარი, ადამიანი, რომელიც დაეხმარა, რომ დაბადებულიყო ქრისტე კაცობრიობაში; ეს იყო მიერ მისი ღმერთის და მისი სამეფო არჩევა ღმერთის სახლმშენებლობის განხორციელებისათვის ქრისტესთან დაკავშირებით – მათე 1:5-6.

III. რუთის წიგნის მე-2 თავში საუბარია რუთზე – წარმართზე თავისი წარმოშობით, რომელიც დაბრუნდა ღმერთთან, გამოიყენა თავისი უფლება, რომ ზიარებოდა მდიდარ ნაყოფებს ღმერთის რჩეულების მემკვიდრეობისა:

- ა. თავისი სამმაგი სტატუსის: უცხოელის, ღარიბისა და ქვრივის სტატუსის თანახმად, რუთმა გამოიყენა თავისი უფლება, რომ შეეგროვებინა მორჩენილი მკიდან; როდესაც ის აგროვებდა მორჩენილს მკიდან, ის არ აგროვებდა მათხოვრობით, არამედ სარგებლობდა თავისი უფლებით.
- ბ. ღმერთის დადგენილება მკაზე იყო ის, რომ იეჰოვა აკურთხებდა ისრაელის შვილებს, თუ ისინი დაუტოვებდნენ თავიანთი მინდვრების კუთხეებს და დარჩენილს მკისაგან ღარიბებს, უცხოელებს, ობლებსა და ქვრივებს – ლევ. 23:22; 19:9-10; რჯლ. 24:19.
- გ. ბოყაზი დაემორჩილა ამ დადგენილებას, რაც გახდა მოწმობა მისი დიდი რწმენისა იეჰოვაში; ღმერთის უზენაესობის თანახმად, ეს დადგენილება თითქოს იყო დაწერილი ერთი ადამიანის გამო – რუთი.
- დ. როგორც რუთს ჰქონდა უფლება, დამტკბარიყო კეთილი მიწის ნაყოფებით, ამ მიწაზე შესვლის შემდეგ, ასევე ჩვენც გვაქვს უფლება, დავტკბეთ

ქრისტეთი, როგორც ჩვენი კეთილი მიწით, მას შემდეგ, რაც ვირწმუნებთ ქრისტეს; ის, რომ რუთმა გამოიყენა თავისი უფლება, მოეპოვებინა კეთილი მიწის ნაყოფები და დაუფლებოდა მათ, ნიშნავს, რომ მას შემდეგ, რაც ვირწმუნებთ ქრისტეში და ორგანულად შევეერთდით მას ჩვენს „შეერთებულ“ სულში (რომ. 8:16; 1 კორ. 6:17), ჩვენ უნდა დავიწყოთ სწრაფვა ქრისტესკენ, რათა მოვიპოვოთ ის, განვიცადოთ ის და დავტკბეთ მისით (ფილიპ. 3:7-16).

ე. რუთის წიგნი თვალნათლივ გვიჩვენებს საშუალებას, მდგომარეობას, საფუძველსა და უფლებას, რომელიც ნებას აძლევს ცოდვილებს, მონაწილეობა მიიღონ ქრისტეში და დატკბნენ ქრისტეთი; ღმერთის დადგენილების თანახმად, ჩვენ, ვინც ვირწმუნებთ ქრისტე, მოგვეცა ყოველგვარი საფუძველი და მდგომარეობა, რომელიც გვაძლევდა იმის საფუძველსა და პოზიციას, რომ მოგვეთხოვა ჩვენი უფლება, დავმტკბარიყავით ქრისტეთი (კოლ. 1:12; გამოცხ. 2:7; 22:14).

ვ. რუთის წიგნი არის შესანიშნავი, შეხებადი, შემღწევი და დამატყვევებელი ისტორია; მე-2 თავში ამ კეთილსურნელოვანი ისტორიისა საუბარია ოთხ წინასახეზე:

1. ბოყაზი, ადამიანი მდიდარი თავისი ქონებით (მუხ. 1), წარმოადგენს ქრისტეს წინასახეს, მდიდარს ღვთაებრივი მადლით (2 კორ. 12:7-9).
2. ღმერთის მიერ დაპირებული კეთილი მიწის მინდორი (რუთი 2:2-3) წარმოადგენს ყოვლისმომცველი ქრისტეს წინასახეს, რომელიც არის სათავე ყველა სულიერი და ღვთაებრივი ნაყოფისა ღმერთის რჩეულების სასიცოცხლო შეწვევისათვის (ფილიპ. 1:19-21ა).
3. ქერი და ხორბალი (რუთი 2:23) – არის წინასახე ქრისტესი როგორც მასალის ღმერთისათვის და მისი ხალხისათვის საკვების მოსამზადებლად (ლევ. 2; იოანე 6:9, 33, 35).
4. ის, რომ რუთმა, მოაბელმა, ცოდვილმა-წარმართმა, გაუცხოებულმა ღმერთის აღთქმებისაგან (რჯლ. 23:3; შდრ. ეფეს. 2:12), მიიღო უფლება, ზიარებოდა ღმერთის რჩეულების სამკალისაგან დარჩენილს, ემსახურება იმის წინასახეს, რომ წარმართ „ძაღლებს“ მიცემული ჰქონდათ პრივილეგია ზიარებოდნენ ქრისტეს როგორც იმ ნამცვეებს მაგიდის ქვეშ, რომლებიც არიან ხვედრი, ღმერთის რჩეული შვილებისა (მათე 15:21-28 და შენიშვნა 27¹).

IV. რუთის წიგნის მე-3 თავში საუბარია იმაზე, რომ რუთი ეძებდა თავისთვის მოსვენებას:

ა. უთხრა ერთ დღეს რძალს (რუთს) მისმა დედამთილმა, ნაყომიმ: „ჩემო ასულო, ისეთი თავშესაფარი უნდა მოგიძებნო, სადაც სიკეთე გეწვევა“ – მუხ. 1:

1. ნაყომი ხვდებოდა, რომ ბოყაზი იქნებოდა საუკეთესო ქმარი რუთისათვის, ამიტომ ის მოქმედებდა როგორც შუამავალი, რათა გაემზადებინა რუთი გათხოვებისათვის.
2. ნამდვილი ახალი აღთქმისეული მსახურები, მსგავსად ნაყომისა, აღძრავენ მორწმუნეებს ქრისტეში უყვარდეთ ის, როგორც თავისი

საქმრო, რათა მათ მიიღონ ის როგორც თავისი ქმარი – 2 კორ. 11:2; გამოცხ. 19:7; 21:9-10.

3. ჩვენ შეგვიძლია მოვიპოვოთ მოსვენება მხოლოდ ერთი გზით – მივიღოთ ქრისტე როგორც ჩვენი ქმარი; ჩვენ უნდა ვიცოდეთ ის როგორც ჩვენი ქმარი და მივიღოთ ის როგორც ჩვენი ქმარი, ვიცხოვროთ განსაკუთრებით მჭიდრო და ახლო შესებაში მასთან – 1 კორ. 2:9; შდრ. 16:22.
 4. თუ ჩვენ დავექორწინდებით ქრისტეზე, მივიღებთ მას, როგორც ჩვენს ქმარს, ჩვენი ცხოვრება შეიცვლება; ჩვენ გავაცნობიერებთ, რომ ჩვენ უნდა გვქონდეს ცოლის ერთგულება, და ჩვენ ვისწავლოთ ქრისტეთი როგორც ჩვენი სიცოცხლით და ჩვენი პიროვნებით ტკობას, ვივლით და მოვიქცევით მასთან ერთობაში – 2 კორ. 2:10.
- ბ. როდესაც მივიდა კეთილ მიწაზე და გამოიყენა თავისი უფლება, დამტკბარიყო მისი მდიდარი ნაყოფებით, რუთს ჯერ კიდევ სჭირდებოდა სახლი, რათა მოეპოვებინა მოსვენება; ასეთი მოსვენება გამოვლინდება მხოლოდ ქორწინების შედეგად:
1. მაშინაც კი თუ ჩვენ ვართ გადარჩენილი და ჩვენ გვიყვარს უფალი, რათა ჩვენ გვქონდეს სახლი ჩვენი მოსვენებისათვის, ჩვენ უნდა დავექორწინდეთ უფალ იესოზე, მივიღოთ ის როგორც ჩვენი ქმარი, და ვიცხოვროთ მასთან ერთად ეკლესიაში როგორც ჩვენს სახლში – რომ. 7:4; 2 კორ. 11:2; ეფეს. 5:25-27.
 2. ქრისტე როგორც ჩვენი ქმარი და ეკლესია როგორც ჩვენი სახლი წარმოქმნის დასრულებულ მთლიანს, რომლის წყალობითაც ჩვენ შეიძლება გვქონდეს სათანადო და სრული მოსვენება (მუხ. 32).
- გ. თუ განვიხილავთ აქ ნათქვამს მათეს 1:5-6 და 16-ის სინათლეში, როდესაც რუთი ეძებდა თავისთვის მოსვენებას, ეს, არსებითად, განკუთვნილი იყო გენეალოგიის ხაზის გაგრძელებისათვის, რათა დაბადებულიყო ქრისტე.
- დ. ბოყაზმა უთხრა რუთს: „თუმცა ნათესავი ვარ, მაგრამ ჩემზე ახლო ნათესავიც გყავს“ – რუთი 3:12:
1. ამ მუხლში რუთის ქმრის პირველი ნათესავი, უახლოესი ნათესავი, არის წინასახე ჩვენი ბუნებრივი ადამიანისა, რომელსაც არ შეუძლია და არ უნდა, გამოგვისყიდოს ჩვენ ვალისაგან (ცოდვისაგან) ჩვენი ძველი ადამიანისა (4:1-6).
 2. ბოყაზი, მეორე ნათესავი რუთის ქმრისა, არის წინასახე ქრისტესი, რომელიც ეზიარა სისხლსა და ხორცს (ებრ. 2:14), რათა გამხდარიყო ჩვენი ნათესავი, და რომელსაც შეუძლია გამოგვისყიდოს ჩვენ ჩვენი ცოდვისაგან, აღადგინოს დაკარგული უფლება ჩვენი ბუნებრივი ადამიანისა ღმერთის ქმნილებაში, გახდეს ჩვენი ახალი ქმარი თავის ღვთაებრივ ორგანულ კავშირში ჩვენთან, და გავგხადოს ჩვენ თავისი წყვილი თავისი გადიდებისათვის (რუთი 4:7-13).

IV. რუთის წიგნის მე-4 თავში საუბარია იმაზე, რომ რუთმა მიიღო ჯილდო ღმერთის სახლმშენებლობისათვის:

- ა. ჯილდოს ერთი ასპექტი, მიღებული რუთის მიერ ღმერთის სახლმშენებლობისათვის, არის ის, რომ მან მოიპოვა ქმარი, რომელმაც გამოისყიდა ის, და რომელიც არის წინასახე ქრისტესი როგორც მორწმუნეების გამომსყიდველი ქმრის; ახალ ჩვენ, ქრისტეში მორწმუნეებს, გვყავს ქმარი, რომელიც არის ჩვენი მარადიული, თანდამსწრები და ყოველდღიური მსხნელი, რომელიც თავს გვადწვევინებს ჩვენ, გადაგვარჩენს, გვათავისუფლებს ჩვენი ყველა მწუხარებისაგან.
- ბ. რუთმა არა მარტო მოიპოვა გამომსყიდველი ქმარი, ის ასე იყო გამოსყიდული მისი გარდაცვლილი ქმრის ვალისაგან (მუხ. 1-9); ეს არის წინასახე იმის, რომ მორწმუნეები გამოსყიდულნი არიან თავიანთი ძველი კაცის ცოდვისაგან:
1. რომაელთა 6:6-ის და 7:2-4-ს თანახმად, მკვდარი ქმარი, ჩვენი ძველი ქმარი, – არის ჩვენი ძველი კაცი; ღმერთმა შეგვქმნა ჩვენ, რათა ჩვენ ვყოფილიყავით მისი ცოლი, მაგრამ ჩვენ ავჯანყდით მის წინააღმდეგ; ჩვენ უარი ვთქვით მასზე და მივითვისეთ ქმრის მდგომარეობა.
 2. ჩვენმა ცოდვიანმა ქმარმა დაგვაკისრა მრავალი ვალი, მაგრამ იმ დღეს, როდესაც ჩვენ დავქორწინდით ქრისტეზე, ჩვენ მივიღეთ ქმარი, რომელიც არის ჩვენი ყოვლისშემძლე, ყველაზე ძლიერი გამომსყიდველი; ჩვენ ყველას გვჭირდება ქრისტე როგორც ასეთი ქმარი, და ჩვენ ჩვეულებრივ უნდა მივიდეთ მასთან და უბარალოდ ვთქვათ: „უფალო იესო, მე მჭირდება შენ“.
- ბ. რუთის მიერ მიღებული ჯილდოს კიდევ ერთი ასპექტი არის ის, რომ რუთი გახდა ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი წინაპარი გენეალოგიაში, რომელმაც ხელი შეუწყო დავითის სამეფო სახლში ქრისტეს წარმოქმნას (რუთი 4:13ბ-22; მათე 1:5-16); აქედან ჩანს, რომ მას ჰქონდა ყოვლისმომცველი და ყოვლადვრცელი მონაპოვარი მდგომარეობითა და უნარით, რომ მოეყვანა ქრისტე ადამიანის მოდგმაში, ამიტომ ის არის მნიშვნელოვანი რგოლი ჯაჭვში, რომელსაც მოჰყავს ქრისტე დედამიწის ყველა კუთხეში.
- დ. რუთი არა მარტო გახდა ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი წინაპარი გენეალოგიაში ქრისტეს წარმოსაქმნელად, მან ასევე გააგრძელა ხაზი ღმერთის მიერ შექმნილი ადამიანისა ქრისტეს განკაცებისათვის; ქრისტეს განკაცება დაკავშირებული იყო იმასთან, რომ ის მოვიდა მარადისობიდან დროში, და ასევე მოვიდა თავისი ღვთაებრიობიდან ადამიანობაში:
1. ყოველი დღე ჩვენი ქრისტიანული ცხოვრებისა უნდა იყოს გაგრძელება ქრისტეს განკაცების, რომლის დროსაც ქრისტე წარმოიქმნება, რათა დაიბადოს სხვებში იმის შედეგად, რომ ჩვენ ვარიგებთ მათში ქრისტეს როგორც სულს – 2 კორ. 3:6.
 2. იმისათვის, რომ ეს მოხდეს, ჩვენ ყველამ უნდა ვილაპარაკოთ ქრისტეს ნაცვლად, წარმოვთქვათ ქრისტე და ჩვენი ლაპარაკით ჩავნერგოთ ქრისტე სხვებში; თუ ჩვენ ასე მივიტანთ ქრისტეს, ეს აუცილებლად მეტაბოლურად შეგვცვლის ჩვენ, და ასევე მათ, ვიხეც ვზრუნავთ, ჩვენი გარდასახვისათვის მის სახებად – მუხ. 18; 4:1.